बिल्ल 1) n. (adj. Comp. f. आ) *a) Höhle, Loch, Oeffnung, Höhlung* Karaka 6,27. — *b) Mündung* einer Schüssel, eines Löffels u. s. w. — 2) *m. *a) Calamus Rotang. — b) das Ross* Ukkaiḥçravas. — *c)* Name *zweier Fische* Râǵan. 17,52. 61.

*बिलकारिन् m. *Maus* Râǵan. 19,57.

बिलघावन Adj. *rimam tergens* (obscön).

बिलवास 1) Adj. *in Löchern wohnend;* m. *ein höhlenbewohnendes Thier.* — 2) *m. *Igel.*

बिलवासिन् 1) Adj. und m. = बिलवास 65,23. 78,21. — 2) *m. *Schlange.*

बिलशय 1) Adj. und m. = बिलवास 1). — 2) *m. *Schlange.*

बिलशायिन् Adj. und m. = बिलवास 1).

*बिलस Adj. von बिल.

बिलस्वर्ग m. *Unterwelt, Hölle.*

*बिलाल m. = बिराल *Katze.*

बिलिन्ध (?) Suparn. 15,5.

बिलिश = वडिश *Angel* oder vielmehr *Köder* Suparn. 17,2.

बिलेशय 1) Adj. und m. = बिलवास 1) Râǵan. 19,50. 51. — 2) m. *a) *Schlange. — b) *Maus. — c)* N. pr. eines Lehrers.

बिलेश्वर m. N. pr. eines Wallfahrtsortes.

बिलौकस् Adj. und m. = बिलवास 1).

बिल्म n. 1) *Span.* बिल्मग्रहण n. *das splitterweise Fassen.* — 2) *ein durchbrochener Helm.* — 3) **Aschenbehälter.*

बिल्मिन् Adj. *behelmt.*

*बिल्ल n. 1) = तल्ल und आलवाल. — 2) *Asa foetida.*

*बिल्लमूला f. *Yamswurzel.*

*बिल्लसू f. *eine Mutter von zehn Kindern.*

बिल्व 1) m. *Aegle Marmelos* (eine Citracee mit köstlichen Früchten) Bhâvapr. 1,196. 242. Râǵan. 11,191. Mat. med. 129. — 2) *f. आ = छिङ्गुपत्री Râǵan. 6,72. — 3) n. *a) die Frucht von Aegle Marmelos. — b) ein best. Gewicht. — c) ein best. Gemüse.*

बिल्वक m. N. pr. 1) eines Schlangendämons. — 2) eines Wallfahrtsortes.

*बिल्वकीया f. *ein mit* Bilva 1) *besetzter Platz.*

*बिल्वज्ञ anzunehmen für वैल्वज्ञ.

*बिल्वतेजस् m. N. pr. eines Schlangendämons.

बिल्वदण्ड Adj. *einen Stab von* Bilva-*Holz tragend.*

बिल्वदण्डिन् Adj. dass. MBh. 13,160,14.

बिल्वनाथ m. N. pr. eines Lehrers.

बिल्वपत्र m. N. pr. eines Schlangendämons.

बिल्वपत्रमय Adj. *aus* Bilva-*Blättern bestehend.*

बिल्वपत्रिका f. Name der Dâkshâjaṇî, unter dem sie in Bilvaka verehrt wird.

बिल्वपर्णी f. *eine best. Gemüsepflanze.*

बिल्वपाण्डर oder °पाण्डुर (MBh. 1,35,12) m. N. pr. eines Schlangendämons.

बिल्वपेशिका und °पेशी f. *die getrocknete Schale der* Bilva-*Frucht.*

बिल्वमङ्गल m. N. pr. eines Dichters.

बिल्वमध्य n. *das Fleisch der* Bilva-*Frucht* Karaka 6,19, 20. Varâh. Bṛh. S. 57,5.

1. बिल्वमात्र n. *das Gewicht von einer* Bilva-*Frucht* Suçr. 2,436,15.

2. बिल्वमात्र Adj. 1) *von der Grösse einer* Bilva-*Frucht* Spr. 2045. — 2) *ein* Bilva *wiegend* Suçr. 1,141,9. 2,38,21. 436,14.

बिल्वल n. N. pr. einer Stadt Ind. Antiq. 8,278.

बिल्ववन n. *ein* Bilva-*Wald* oder N. pr. eines *Waldes.* °माहात्म्य n.

बिल्वाद्रिमाहात्म्य n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

बिल्वाम्रक N. pr. einer Oertlichkeit. °माहात्म्य n.

बिल्वोदकेश्वर m. N. pr. eines Heiligthums des Çiva.

बिल्वोपनिषद् f. Titel einer Upanishad.

बिल्हण m. N. pr. eines Ministers und Dichters Vikramâṅkaḱ. 18,81. Häufig fehlerhaft रिल्हण und रिह्लण geschrieben.

बिल्हणकाव्य n., बिल्हणचरित्र n. (Opp. Cat. 1), बिल्हणपञ्चाशिका f. und बिल्हणीय n. (Opp. Cat. 1) Titel von Werken.

*बिश्, बेशति = पिस्.

*बिशायक s. u. बिसाकर.

बिश, बिष fehlerhafte Schreibart für बिस.

बिष्कल 1) *m. *Hausschwein.* — 2) f. आ Bez. *einer Gebärenden* AV.

*बिस्, बिंस्यति (गतिकर्मन्, भेदनकर्मन्, वृद्धिकर्मन्, प्रेरणे, क्षेपे).

बिस n. (m. nur Hariv. 15445; adj. Comp. f. आ) *Wurzelschoss —, Untergrundstengel einer Lotuspflanze* Râǵan. 10,193. Einmal ungenau für बिसिनी.

*बिसकण्ठिका f. und *°कण्ठिन् m. *eine Kranichart* Râǵan. 19,104.

बिसकिसलयच्छेदपाथेयवत् Adj. *Stücke von jungen Lotus-Wurzelschossen als Reisekost habend* Megh. 11.

*बिसकुसुम n. *Lotusblüthe* Râǵan. 10,180.

बिसखा Adj. *Wurzelschosse von Lotuspflanzen ausgrabend.*

बिसखादिका f. *ein best. Spiel.*

बिसग्रन्थि m. 1) *ein Knoten am Untergrundstengel des Lotus.* — 2) *eine best. Augenkrankheit.*

*बिसज्ञ n. *Lotusblüthe.*

बिसतन्तु m. *Faser eines Lotus-Untergrundstengels.*

बिसतन्तुमय Adj. *aus solchen Fasern gemacht* Daçak. 33,20. Kâd. 242,2. 243,16.

*बिसनाभि f. *Nelumbium speciosum.*

*बिसनासिका f. *eine Kranichart.*

बिसप्रसून n. *Lotusblüthe.*

*बिसल n. *ein junger Schoss.*

बिसलता f. *Nelumbium speciosum.*

बिसवती f. *ein an Lotus-Wurzelschossen reicher Platz.*

बिसवर्त्मन् n. *eine best. Krankheit des Augenlides.*

*बिसाकर, *बिसाकार oder *बिशायक m. *eine Art Euphorbia.*

बिसिनी f. *Nelumbium speciosum* (die ganze Pflanze) Râǵan. 10,193. Chr. 304,25.

*बिसिल Adj. von बिस.

बिल्हण m. N. pr. ungenau für बिल्हण.

बीज 1) n. (adj. Comp. f. आ) α) *Same* (von Pflanzen, Menschen und Thieren), *Saatkorn* (Mṛkkh. 49,5), *Korn;* auch *ein Ausläufer des indischen Feigenbaums. — b) Keim, Element, Anfang, Entstehungsgrund.* Am Ende eines adj. Comp. so v. a. *veranlasst durch. — c) der Keim eines Gedichts, eines Schauspiels, eines Zauberspruchs* u. s. w., *aus dem sich das Uebrige entwickelt. — d) Analysis, Algebra. — e) Quecksilber* (?). — *f) Armlage des Kindes bei der Geburt* Bhâvapr. 6,186. — *g) *Mark.* — *h) *= तत्त्व. — *i) *= आधान. — 2) m. *Citronenbaum* Râǵan. 11,176.

बीजक 1) m. *a) Citrus medica, Citrone. — b) *Terminalia tomentosa. — c) Armlage des Kindes bei der Geburt* Bhâvapr. 6,186. — *d)* N. pr. eines Dichters. — 2) n. *a) Same. — b) Liste* Hem. Par. 9,8.

बीजकर्तर् Nom. ag. *Erzeuger von Samen* (Çiva).

बीजकाण्डप्ररोहिन् (M. 1,46) und °काण्डरुह (M. 1,48) Adj. *aus Samen oder Ablegern hervorschiessend.*

*बीजकृत् n. *ein Aphrodisiacum.*

बीजकोश 1) *m. f. (ई) *Samenkapsel;* insbes. *einer Lotusblume.* — 2) m. Titel eines Tantra. — 3) *f. ई *Schote.*

बीजक्रिया f. *eine algebraische Auflösung.*

बीजगणित n. *Algebra.*

*बीजगर्भ m. *Trichosanthes dioeca* Râǵan. 3,11.

*बीजगुप्ति f. *Schote.*